

Tisztelt Bírótársaim!

Lábady Tamás, egykori alkotmánybíró és ítélőtábla elnök tanítványa voltam az egyetemen. A mai napig a fülemben csengenek a szavai:

„A bírói függetlenség az emberek alapjoga. A bírói függetlenség a tisztséget viselő személy szempontjából két aspektusban értelmezhető: az egyik a szakmai, a másik pedig a személyi függetlenség intézménye. A bírák szakmai függetlensége annyit tesz, hogy csak a törvényeknek vannak alárendelve. A bíró személyi függetlensége pedig azt jelenti, hogy a bíró nem utasítható, akarata ellenére nem bocsátható el és nem mozdítható el a helyéről, továbbá a befolyásmentes, magas szintű ítélkező tevékenységéért megfelelő javadalmazás is megilleti, amit jogszabály garantál.” Majd egy fél mosollyal még hozzátette: „Kollégák, engedjenek meg egy kis útravalót. Aki sok milliót akar keresni kevés munkával, az ne bírónak álljon, viszont higgyék el nekem, ez a jogi pálya csúcsa, egy hivatás.”

Hittem a professzornak, végig jártam a rögzös utat és bíró lettem. Ezzel egyben elfogadtam azt is, hogy feltehetően soha nem fogok olyan anyagi elismerésben részesülni a munkámért, mint a magánszektorban dolgozó jogász és ügyvéd kollégák.

Azt viszont nem tudom és nem is akarom elfogadni, hogy két lábbal tiporják sárba a bírói függetlenséget. Különösen felháborít, hogy mindez az elmúlt napokban az OBH, a Kúria és az Országos Bírói Tanács hathatós közreműködésével történt meg.

A bírák méltó illetményének biztosítása a modern demokráciákban – figyelemmel a hatalommegosztás elvére is – az állam kötelezettsége. Ezért cserébe a bírói kar irányába semmilyen elvárás nem fogalmazható meg, az emelésért cserébe a bírákra megállapodás nem oktrojálható. Abszolút jogsértő, továbbá a bírói függetlenség és pártatlanság intézményét kiüresítő megállapodásról beszélünk, amit véleményem szerint sem volt hatásköre megkötni az Országos Bírói Tanácsnak.

Én jelen voltam 2024. november 25-én hétfőn, amikor is Szabó Péter OBT Elnök Újpestre látogatott egy kötetlen beszélgetésre. A beszélgetésen elhangzottak és az ott feltett kérdéseinkre kapott válaszok számomra egyértelművé tették, hogy az OBT meghajolt (ez alól kivétel, a „megállapodásra” nemmel szavazó 7 kolléga) a végrehajtó hatalom akarata előtt és feltett kezekkel fogadta el a „béremelésért” cserébe (ami valójában bércorrekció), a kevés konkrét tartalommal bíró megállapodást. Hiszen az elhangzottak alapján szerintük a másik, „rosszabb verzió” (álláspontom szerint az egyedül vállalható!) az lett volna, hogy ki tudja mennyi ideig nem kapunk pénzt. A testület tényszerűen semmiféle párbeszédet nem kezdeményezett a bíró kollégákkal a témában és benyomásom szerint fogalmuk nincs arról, hogy ennek megfelelően milyen tartalommal születnek majd meg a részletszabályok a későbbiekben. Elképedve hallgattam, hogy az OBT Elnöke szerint a bírói függetlenség nem sérült a megkötött megállapodás által. Továbbá azt a magyarázatot sem tudom elfogadni, hogy az jogosította fel az OBT-t a megállapodás megkötésére, hogy ők egy általunk demokratikusan választott testület.

Az OBT megtakarítás bírák közötti szétosztásával és annak időzítésével ebben a formában nem tudok azonosulni és egyetértek a többi kollégával, akik ezen összeget felajánlották a környezetükben dolgozó igazságügyi alkalmazottak részére, illetve jótékony célra. Magam is így fogok tenni.

Kérem az OBT „megállapodásra” igennel voksoló tagjait, hogy figyelemmel a kialakult helyzetre, amibe sikeresen belenavigálták a szervezetet, fontolják meg a Bszi. 111. § (1) bekezdés c) pontja által lehetővé tett lemondás lehetőségét.

Köszönöm valamennyi, véleményét nyíltan vállaló kollégának a kiállást. A többieknek pedig üzenem innen is, hogy ne féljete!

dr. Kárpáti-Somogyi Laura
bíró
Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság